

Kız Meslek Liselerinin Günümüzdeki Sorunlarına Yönelik Öğretmen Görüşleri

Bahattin DEMİRTAŞ¹
Mehmet KÜÇÜK²

Geliş Tarihi: 09.05.2008

Yayına Kabul Tarihi: 31.10.2008

ÖZET

Meslek ve teknik eğitimin bir parçası olan Kız Meslek Liselerinin ilk adımı 1927 yılında Ankara'da açılan İsmet Paşa Kız Enstitüsü ile olmuş ve bu okulların sayısı giderek artmıştır. 1974-1975 öğretim yılına kadar Kız Enstitüsü olarak devam eden bu kurumlar, III. Beş Yıllık Kalkınma Planı hedefleri ve IX. Milli Eğitim Şurası kararları doğrultusunda "Kız Meslek Lisesi" olarak adlandırılmıştır. 12.05.1992 tarih ve 3797 sayılı "Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilât ve Görevleri Hakkında Kanun"un 14'üncü maddesi ile bugünkü konumuna gelmiştir.

Bu araştırmanın amacı, Kız meslek liselerinde yaşanan sorunlara ilişkin öğretmenlerin görüşlerini ortaya koymaktır. Bu çalışmada, nitel araştırma tekniklerinden görüşme tekniği uygulanarak Ankara il merkezindeki Kız Meslek Liseleri'nde görev yapan, 102 öğretmenin görüşleri alınmış ve araştırmacı tarafından çözümlenmiştir.

Araştırmanın sonucunda, Kız Meslek Lisesi'ndeki öğretmenler okulların ekonomik olarak zor durumda oldukları, döner sermayelerinin yeterli olmadığı, bütçeden ayrılan ödeneğin az olduğunu belirtmişlerdir. Öğretmen niteliğinin önceden kısmen iyi olduğunu, şu anda niteliğin düştüğünü, niteliğin iyileştirilmesi için hizmet içi eğitim faaliyetlerine önem verilmesi ve öğretmenlerin teknolojiyi takip etmelerini sağlayacak düzenlemelerin yapılması gerektiğini belirtmişlerdir. Öğrenci niteliğinin de günümüzde düştüğünü, niteliği artırmak için sanayi ile işbirliği halinde olunması gerektiğini ifade etmişlerdir. Araç gereç ve donanımın yeterli olmadığını, teknolojiye uyum sağlayabilmek için yeni araç ve gereçlerin alınması gerektiği belirtmişlerdir. Öğrencilerin yükseköğretimde istedikleri bölüme gidemediklerini, yükseköğretim ile ilgili yeni düzenlemeler yapılarak isteyen öğrencilerin kolaylıkla yükseköğretime gitmeleri sağlanmalıdır diyerek görüş bildirmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, Mesleki ve Teknik Eğitim, Kız Meslek Lisesi.

Teachers Opinions about the Problems of the Girls Vocational High Schools

ABSTRACT

The first step about Girls Vocational High School, one of the components of vocational and technical education, was the opening of İsmet Pasa Girls Institute in 1927, the number of which gradually increased. Until 1975, these institutes which continued as girls institute were named after Girls Vocational High Schools with the accordance of the principles of Five Year-Development Plans and 9th National Educational Meeting. 14th İtem of "Law regarding the duties and organization of National Education" made possible this current situation.

The purpose of this research, is to put forward teachers opinions about the problems that exist in Vocational High Schools for Girls. In this research qualitative interview technique is used. 102 Teachers who are employed in Vocational High Schools for Girls in Ankara city center are being interviewed and the their opinions are analyzed.

As a result of this research, teachers in Vocational High Schools for Girls stated that schools are financially in bad situation, circulating capital (other funding options are limited) is deficient, and (governmental subsidies are very low) appropriation from the budget is low. They also indicated that "Teacher quality was partially good but currently it is not satisfactory. They mentioned that in-service training activities should be handled with care, and corrective actions must be taken to keep up to date technology." They stated that "Student quality is decreasing everyday; and to increase the levels of Student Success at Schools could be done by cooperating with companies in related Industries." They also indicated that "There are some limitations with the educational equipment as well; new equipments and hardware must be provided in order to keep up with the technology. Tools, devices

¹ Arş. Gör. Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Tarih Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara/Türkiye e-mail: bdemirtas@gazi.edu.tr

² Sınıf Öğretmeni, Millî Eğitim Bakanlığı, Ankara/Türkiye e-mail: mkucuk@mynet.com

and hardware are not enough and new devices should be bought to keep up with the technology.” Students stated that “They are having some difficulties about continuing education in Universities. They mentioned that some regulations should be enacted to ease the admissions to Universities for Vocational High School Students.”

Key Words: Education, Vocational and Technical Education, Girls Vocational High School.

GİRİŞ

Türkiye’de mesleki ve teknik öğretim Osmanlı Devleti’ndeki lonca teşkilatının dışında, esas faaliyetlerini XIX. yy.ın ikinci yarısından itibaren göstermiştir. Tanzimat’ın ilanından sonra Sultan Abdülmecit ordu ve sarayın ihtiyacı olan birkaç fabrikayı kurdururken, buralarda çalışacak uzmanları yetiştirmek üzere bir de Sanayi Mektebi açtırmıştır. Fakat bu mektep faaliyete geçememiştir. Mithat Paşa, Niş, Sofya ve Rusçuk’ta Müslüman ve Hıristiyan çocukların talim-terbiyesi ve sanat öğrenmeleri için ilk Kız Sanayi Mekteplerini açmıştır. Mithat Paşa tarafından 1869’da İstanbul’da açılan Kız Sanayi Mektebi bu okulların devamı olmuştur. Yedikule’deki fabrikada çalışmak ve askere sargı ve çamaşır dikmek amacıyla açılan bu okula ilk olarak elli öğrenci kaydedilmiştir. 1878’de Ahmet Vefik Paşa Üsküdar’da üç sınıflı Üsküdar Kız Mektebini, 1879’da İstanbul Aksaray’da ve aynı yıl İstanbul Cağaloğlu’nda açılan Kız Sanayi Mektepleri izlemiştir. 1864’te İstanbul’daki Sergiî Umumiî Osmanî adındaki sanayi sergisi ile bir Islah-ı Sanayi Komisyonunun kurulması, bu devrin üçüncü önemli teşebbüsü olmuştur. Dördüncü teşebbüs ise, Mülkiye Mühendis Mektebinin açılmasıdır. Bu okul 1909 yılında Nafia Nezareti’ne devredilmiş, Cumhuriyetle birlikte Mühendis Mektebi adını almıştır. Bu mektebin mezunlarından bir kısmı Avrupa’ya gönderilirken bir kısmı da vilayetlerdeki sanayi mekteplerine öğretmen olmuşlardır (Tuna, 1973: 28-35).

1912 yılında, İstanbul Valiliği tarafından Avrupa’daki okullara benzer nitelikte “İstanbul Kız Sanayi Mektebi” açılmış ve Üsküdar Kız Sanayi Mektebi bu okulla birleştirilmiştir. 1913 yılında, Üsküdar Kız Sanayi Mektebinin yeniden açılmasına gerek duyulmuş ve ilkokula dayalı 4 yıllık bir sanat okulu hâline getirilmiştir. 1913 yılında, İstanbul Selçuk’taki Kız Sanayi Mektebi, Kız Sultanlığıyla birleştirilerek “Selçuk Kız Sanat Mektebi” adını almıştır (URL-1, 2008).

Lozan Antlaşması’ndan sonra yeni bir devlet kurulurken, millî sınırlar içinde yetersiz bir durumda olan çok az sanat okulu varlığını sürdürmüştür. Bu meslek okulların yaygınlaştırılması ve Türk toplumunun ihtiyaçlarını karşılayabilecek seviyeye getirilmesi arzulanmış, bu amaçla inceleme ve araştırma çalışmaları başlamıştır. 1927 yılına kadar vilayet ve belediyelerin meslek okulu açma yetkisi olduğundan bu okullar arasında bir birlik sağlanamamıştır. Bu durum ile bir mesleki öğretim işinin gerçekleştirilebilmesi mümkün olmamıştır. Önce bu kurumların ıslah edilmesi ve bütün idari ve öğretim işlerinin bir elde bulundurulması hükümetçe gerekli görülmüştür. Bu amaçla mesleki ve teknik öğretimin kurucusu ve ilk müsteşarı olan Mehmet Rüştü Uzel’in sorumluluğunda, Mustafa Kemal Atatürk’ün liderliğindeki eğitim seferberliği dâhilinde bu alanda önemli adımlar atılmaya başlamıştır. İlk olarak 1927 yılında, meslek okullarına ait işleri Yüksek Öğretim Dairesi tarafından yürütülmesi uygun görülmüş ve aynı yıl 1052 sayılı kanunla Erkek Sanat Okulları Millî Eğitim Bakanlığına devredilmiştir (Tuna, 1973: 42; Yazıcı, 1973: 164-165).

Böylece Millî Eğitim Bakanlığı, sanat okullarında ilk reform hareketini gerçekleştirmiştir. Mevcut okullar, ortaokul ve lise düzeyinde yeniden örgütlenmiştir. Bu okullardaki kültür dersleri artırılırken, yeni meslek dersleri konmuştur. Okulların öğretmen açığı için bakanlık Avrupa ve Amerika’ya öğrenci yollarken,

oralardan bazı öğretmen ve uzmanları da ülkeye davet etmiştir. Nitekim 1930'a kadar Türkiye'ye gelen John Dewey, Buyse, Kuhne, Young gibi uzmanlar mesleki eğitime dair tespitlerini aktarmışlardır (Başgöz, 1995: 209-211). Yabancı uzmanların tavsiyeleri bir program hâlinde değerlendirilmiş ve ilerleyen yıllarda tatbik edilmeye başlamıştır. Zira 1927'den 1933 senesine kadar beş yeni sanat mektebi açılmıştır. 1930-1931 öğretim yılında 29 olan kız ve erkek mekteplerinin sayısı, 1937-1938 öğretim yılında 50'ye çıkmıştır. Bu yıllara ait öğrenci sayısı da 3.028'den 14.759'a yükselmiştir. Diğer taraftan kız meslek mekteplerine 1930-1931 yılında devam eden öğrenci sayısı 1937-1938 öğretim yılında 717'den 10.130'a yükselmiştir (Tuna, 1973: 51).

Mesleki ve teknik öğretimin, ülkenin endüstriyel, ekonomik ve sosyal ihtiyaçlarını karşılayacak tarzda, bir plan içinde düzenlenmesi istenilmiştir. Bu maksatla yönetim ve mali ihtiyaçları yerel yönetimlerce karşılanan sanat okulları önce Millî Eğitim Bakanlığına bağlanmış ve 1933 yılında Mesleki ve Teknik Öğretim Genel Müdürlüğü kurulmuştur. Bunu müteakip Kız Teknik Öğretim (1933), Erkek Teknik Öğretim (1941) ve Ticaret ve Turizm Öğretim Genel Müdürlükleri (1941) şeklinde merkez teşkilatı düzenlenmiş, örgün ve teknik eğitim yeniden örgütlenmiştir (Ekonomi Forumu, 1997: 8). Diğer taraftan 1934 yılında Millî Eğitim Bakanlığının önerisi ve Başbakanlığın onayı ile kurulan bir komisyon 1936 yılında "Mesleki Tedrisatın İnkişaf Planı"nı hazırlamışlardır. Buna göre, çıraklık okulları, akşam sanat okulları, gezici ve geçici kurslar, orta meslek okulları, tekniker okulları ve mühendis okullarının açılması planlanmıştır. Türkiye'de mesleki ve teknik eğitime yön veren bu planı, 1941 yılında hazırlanan "Teknik Öğretim Hakkında Rapor" izlemiştir. Bu raporda meslek okullarının nerelerde açılacağı, her okulda hangi meslek dallarının bulunacağı, akşam okulları ile gezici köy kursları hakkında ayrıntılı bilgiler yer almıştır. Hazırlanan bu planın doğrultusunda mesleki ve teknik eğitim ülke düzeyine yaygınlaşmıştır. Bu amaç için Mesleki ve Teknik Öğretim Yapı İşleri Müdürlüğünde çalışmak için yabancı uzmanların çalıştırılması hükümet tarafından kabul edilmiştir (Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi, 030.18.01.02/103.80.4.). Böylece 1942-1943 öğretim yılında 113 olan mesleki okul sayısı, 1949-1950 yılında 275'e çıkmış, öğrenci sayısı da 28.888'den 60.020'ye yükselmiştir (Doğan, 1981: 249-251).

1941 yılından itibaren müsteşarlık düzeyinde yeniden düzenlenmiş olan mesleki ve teknik eğitim yine de eğitim ve öğretimle ilgili hususlarda karar alabilme yetkisine sahip olamamıştır. 06.04.1950 tarihli ve 3/11140 sayılı kararla onaylanan Mesleki ve Teknik Öğretim Okullarının yapımına dair programın yerine, 1951 bütçe yılında sözü geçen okulların yapılması sırasını göstermek üzere hazırlanan programın onaylanması Bakanlar Kurulunun 04.04.1951 tarihli toplantısında kararlaştırılmıştır (Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi, 030.18.01.02/125.27.11.). 1950 yılından sonra değişen ihtiyaçlara ve hükümet politikalarına göre mesleki ve teknik öğretim müsteşarlığı bir süre kaldırılmış daha sonraki yıllarda yeniden kurulmuştur (Alkan, 1996: 101-104). 1960'lı yıllardan itibaren iş hayatındaki gelişmelere yeterince uyum sağlayamayan mesleki ve teknik eğitim, yükseköğretime öğrenci hazırlama işlevini de üstlenmiştir. Ancak bunu da tam olarak sağlayamamıştır (Ekonomi Forumu, 1997: 9).

Teknik Öğretmen Okullarını Bitirenler Derneğinin 27 Nisan 1965'de Cumhurbaşkanı Cemal Gürsel'i ziyaretlerinde Cumhurbaşkanı şöyle konuşmuştur: "Bu memleket lafla değil, bilim ve teknikle ilerler. Çünkü teknik adam yapıcı ve yaratıcı adamdır. Statik bir ruh taşıyan insanın teknik bir insan olması imkânsızdır. Artık tekniksiz hiçbir şey olmaz. Bu anlayışı getirmenin zamanı çoktan gelmiştir." Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi (030.01./41.246.14). Ancak maalesef bu anlayış yıllar içinde yeterince gelişmemiştir. Nitekim 1966 yılının sonlarında teknikerlik problemleri ve öğrenim şartları için tekniker öğrencilerin derslere girmeme boykotları

yaşanmıştır. Bunun üzerine Millî Eğitim Bakanının Tekniker Okulu ve Tekniker Yüksekokulu öğrencilerin problemlerine yönelik çalışmaları olmuştur (Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi, 030.01./91.573.6.). Mesleki ve teknik eğitim konusunda 1983 yılında ise Mesleki ve Teknik Öğretim Müsteşarlığı kaldırılarak, Millî Eğitim Bakanlığı bir müsteşarlık ile yönetilir duruma gelmiştir (Alkan, 1996: s.104).

Mesleki ve teknik eğitimdeki genel gelişmelerden sonra Kız Meslek Liselerine yönelik özel girişimler ise, 1935-1936 öğretim yılında Kız Enstitülerine ortaokul mezunu öğrencilerin alınması kararı ile devam etmiştir. 1938-1939 öğretim yılından itibaren, ilki Bursa'nın köylerinde olmak üzere, Kız Meslek Okulları ile imkân olmayan küçük kasaba ve köylerde kızlar ve kadınlar için "Gezici Kurslar" açılmıştır. Kız Enstitüleri ile Akşam Kız Sanat Okullarından mezun olanların, ihtisaslaşmalarına imkân sağlamak amacıyla 1946-1947 öğretim yılında İstanbul Beyoğlu Kız Teknik Öğretim Olgunlaşma Enstitüsü açılmıştır. Beş yıl süreli esas ve iki yıl süreli özel bölümlerden meydana gelen kız enstitülerinin programları, 1963-1964 öğretim yılına kadar devam etmiştir. 1963-1964 öğretim yılından itibaren Kız Enstitüleri, ortaokula dayalı 3 yıl süreli meslek okulu hâline getirilmiş ve bu liselerde meslek bölümü seçimine dayalı programlar uygulamaya konulmuştur. Aynı yıl, çocuk gelişimi bölümünde uygulama sınıfları açılmıştır. 1967-1968 öğretim yılından itibaren akşam Kız Sanat Okullarının adı, Pratik Kız Sanat Okulu olarak değiştirilmiştir. 1974-1975 öğretim yılına kadar Kız Enstitüsü adı ile anılan bu kurumlar, III. Beş Yıllık Kalkınma Planı hedefleri ve IX. Millî Eğitim Şûrası kararları doğrultusunda Kız Meslek Lisesi olarak adlandırılmıştır. IX. Millî Eğitim Şûrası kararları doğrultusunda hem mesleğe hem de yükseköğretime hazırlayan programların uygulandığı Kız Teknik Liseleri 1974-1975 öğretim yılından itibaren faaliyete geçirilmiştir. 1983-1984 öğretim yılından itibaren ise, endüstri alanlarına orta düzeyde lisan bilen meslek elemanının yetiştirildiği dört yıl süreli Anadolu Kız Meslek Liseleri açılmıştır. 1988-1989 öğretim yılında faaliyete geçirilen Anadolu Kız Teknik Liseleri ise; genel lise fen kolu kültür dersleri ile birlikte, meslek derslerinin verildiği ve bir kısım derslerin öğretiminin yabancı dille yapıldığı, öğrencileri, hem hayata hem de yükseköğretime hazırlayan programların uygulandığı beş yıl süreli okullardır. 1991-1992 öğretim yılında orta öğretimdeki okullaşma oranını artırmak, orta öğretim kurumlarını ülke genelinde yaygınlaştırarak geliştirmek, küçük yerleşim birimlerinde ilköğretimi tamamlayan öğrencilere, ilgi ve yetenekleri doğrultusunda orta öğrenimden yararlanma imkânı sunmak amacıyla, Orta Öğretim Genel Müdürlüğü'ne bağlı olarak açılan Çok Programlı Liseler, 1993-1994 ders yılı sonundan itibaren meslekî ve teknik öğretim dairelerine bağlanmıştır. 10 Temmuz 2001 tarih ve 24458 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 4702 sayılı kanun ile de Meslekî Teknik Eğitim Merkezlerinin kurulmasına ilişkin karar alınmıştır (URL-1, 2008).

Problem Cümlesi

Kız Meslek Liselerinde günümüzde yaşanan sorunlara ilişkin öğretmen görüşleri nelerdir?

Araştırmanın Alt Problemleri

1. Kız Meslek Liselerinin var olan ekonomik sorunları ve bu sorunların çözümüne yönelik öğretmen görüşleri ve önerileri nelerdir?
2. Kız Meslek Liselerinin var olan öğretmen niteliği sorunları ve bu sorunların çözümüne yönelik öğretmen görüşleri ve önerileri nelerdir?
3. Kız Meslek Liselerinin var olan öğrenci niteliği sorunları ve bu sorunların çözümüne yönelik öğretmen görüşleri ve önerileri nelerdir?

4. Kız Meslek Liselerinin var olan araç gereç ve donanım sorunları ve bu sorunların çözümüne yönelik öğretmen görüşleri ve önerileri nelerdir?
5. Kız Meslek Liselerinin var olan yükseköğretim sorunları ve bu sorunların çözümüne yönelik öğretmen görüşleri ve önerileri nelerdir?

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, Kız Meslek Lisesi öğretmenlerine göre Kız Meslek Liselerinde yaşanan sorunların ve bu sorunlara ilişkin çözüm önerilerinin neler olduğunu belirlemektir.

Araştırmanın Önemi

Mesleki teknik eğitim politikalarının çok iyi bir şekilde düzenlendiğinin ve bu toplumsal yapıya teknolojik gelişmeyi uyarlandığını gördüğümüz ülkelerin hepsi bugün gelişmiş olan ülkelerdir. Bu ülkeler, hem ekonomik alanda güç kazanmışlar, hem de bu ekonominin getirdiği güçle siyasal, kültürel alanlarda söz sahibi olmuşlardır. Fakat mesleki teknik eğitime yeteri kadar önem vermeyen ve bu alanda gerekli planlama ve uygulamaları başarılı bir şekilde yürütemeyen ülkelerin geri kaldıkları görülmektedir.

Ülkemizde yapılmış olan çalışmalarının incelenmesi ve yeni önerilerin getirilmesi, mesleki teknik eğitim politikalarının geliştirilmesi her bakımdan önem arz etmektedir. Bu nedenle yapılan araştırmanın duruma ilişkin verilerin belirlenmesi suretiyle bu alanda görev alacaklar ile araştırma yapacaklar için yararlı olması beklenmektedir. Ayrıca, araştırma sonuçlarının nicel verilere derinlik, ayrıntı ve anlam kazandırmada etkili olacağı ve uygulayıcılar için eylem araştırmasına zemin sağlayacağı düşünülmektedir.

Araştırma Alanı

Çalışma grubunu, Ankara il merkezindeki Kız Meslek Liselerinde görev yapan ve görüşme isteğini kabul eden öğretmenler oluşturmaktadır. Araştırma, görüşme isteğini kabul eden 102 öğretmen ile yapılmıştır. Öğretmenlerden 93'ü kadın, 9'u erkektir. Bunların 2'si yüksek lisans, 99'u lisans, 1'i ön lisans mezunudur. Branşları itibarıyla 74'ü meslek dersi, 28'i kültür dersi öğretmenidir.

YÖNTEM

Bu çalışmada nitel araştırma tekniklerinden yapılandırılmış görüşme tekniği uygulanmıştır. Bu teknik ile önceden hazırlanan görüşme soruları görüşme sırasında araştırılan kişilere kısmi esneklik sağlayacak şekilde sorulmuştur. Araştırmanın bu tür bir yöntem ile yapılmasında görüşme yönteminin bireylerin duygularını, görüşlerini ve tecrübelerini ortaya çıkarması bakımından oldukça sağlam olması ve iletişimde konuşmayı temel alması özellikleri ağır basmıştır. Diğer taraftan esneklik, yanıt oranı, ortam üzerindeki kontrol, soru sırası, anlık tepki, derinlemesine bilgi gibi güçlü yönler ile nicel yöntemlerin bazı sınırlılık ve yapaylığını ortadan kaldırmıştır. Ancak görüşme yönteminin getirdiği zaman ve enerji kaybı yaşanan dezavantajlar olmuştur.

Araştırma alanının büyüklüğü görüşme yöntemi için de uygun görülmüş olmakla birlikte çalışmada nitel verilerin nicelleştirilmesinden yararlanılmıştır. Bu yapılırken ise birkaç temel amaç göz önünde bulundurulmuştur: Sayısallaştırma ile güvenilirlik artırılırken yanlılık azaltılmak istenmiştir. Nitel verilerin belirli düzeyde sayılara dökülmesiyle verinin analizi sonucunda ortaya çıkan tema ve kategoriler arasında karşılaştırma yapmak olanaklı olmuştur. Ayrıca bu araştırmanın sonuçlarının daha sonra anket gibi araçlarla daha geniş bir örnekleme ulaşılarak tekrar sınanması olanaklıdır.

Verilerin Toplanması

Araştırmada, Ankara il merkezindeki Kız Meslek Liselerinde görev yapan öğretmenlerin Kız Meslek Liselerinde günümüzde yaşanan sorunlara ve bunlara yönelik çözüm önerilerine ait görüşlerine ulaşılmaya çalışılmıştır. Görüşme soruları araştırmacı tarafından geliştirilmiştir. Öğretmenlere araştırma konusu anlatılarak görüşme isteğinde bulunulmuştur. Görüşme isteğini kabul eden öğretmenlerle istedikleri ve rahat edebilecekleri, öğretmenler odası, kantin, boş sınıf, müdür yardımcısı odası gibi alanlarda görüşmeler yapılmıştır. Her bir araştırılan kişi için sınırlandırılmış bir zaman olmamakla birlikte görüşmeler ortalama 20-30 dakika arasında gerçekleşmiştir. Görüşmeler katılımcılara bildirilerek görüşme formuna kaydedilmiştir. Daha sonra kaydedilen ham veriler kodlanarak sistematik bir biçimde yüzde hesaplamaları ile sayısallaştırılmıştır. Böylece araştırmaya katılan bireylerin araştırma verisi içinde saptanan tema ve kategorilere ne derecede katıldıkları belirlenmiştir.

Görüşme Soruları

1. Günümüzde Kız Meslek Liseleri ile ilgili olarak ekonomik sorunlar nelerdir ve bu sorunlara nasıl çözüm yolları bulunmalıdır?
2. Günümüzde Kız Meslek Liseleri ile ilgili olarak öğretmen niteliği sorunları nelerdir ve bu sorunlara nasıl çözüm yolları bulunmalıdır?
3. Günümüzde Kız Meslek Liseleri ile ilgili olarak öğrenci niteliği sorunları nelerdir ve bu sorunlara nasıl çözüm yolları bulunmalıdır?
4. Günümüzde Kız Meslek Liseleri ile ilgili olarak araç-gereç ve donanım sorunları nelerdir ve bu sorunlara nasıl çözüm yolları bulunmalıdır?
5. Günümüzde Kız Meslek Liseleri ile ilgili olarak yükseköğretim sorunları nelerdir ve bu sorunlara nasıl çözüm yolları bulunmalıdır?

BULGULAR

Alt Problemlere İlişkin Bulgular

1. Alt Problem: Kız Meslek Liselerinin var olan ekonomik sorunları ve bu sorunların çözümüne yönelik öğretmen görüşleri ve önerileri nelerdir?

Tablo 1: Kız Meslek Liselerinde Şu Anki Ekonomik Durumla İlgili Görüşler

Belirtilen Ekonomik Sorunlar	%	f
Döner sermaye yeterli değil	34.48	20
Öğrencilerin ekonomik durumları zayıf	17.24	10
Okulların teknolojileri zayıf	13.79	8
Bütçeden ödenek az geliyor	13.79	8
Araç gereç alınamıyor	8.62	5
Sanayi okul işbirliği zayıf	5.17	3
Girdi sağlayacak üretim yapılamıyor	3.44	2
Serbest harcama yetkisi yok	3.44	2

Araştırmaya katılan öğretmenlerin %56.86'sı şu anda okulların ekonomik sorunları olduğunu belirtirken %15.68'i şu anda okulların ekonomik sorunlarının olmadığını bildirmişlerdir. Araştırmaya katılan öğretmenlerin %27.45'i yorum yapmamıştır. Kız Meslek Lisesi öğretmenleri okulların şu anki ekonomik durumunu; döner sermayenin yeterli olmadığı (%34.48), öğrencilerin ekonomik durumlarının zayıf olduğu (%17.24), okulların teknolojilerinin zayıf olduğu (%13.79), bütçeden ödeneğin az geldiği (%13.79), araç gereç alınamadığı (%8.62),

sanayi okul işbirliğinin zayıf olduğu (%5.17), girdi sağlayacak üretim yapılamadığı (%3.44), serbest harcama yetkisinin olmadığı (%3.44), şeklinde ifade etmiştir.

Tablo 2: Kız Meslek Liselerinde Şu Anki Ekonomik Sorunlarla İlgili Çözüm Önerileri

Belirtilen Çözüm Önerileri	%	f
Döner sermaye arttırılmalı	37.93	22
Bütçeden ödenek arttırılmalı	25.86	15
Okullarda üretim yapılmalı	12.06	7
Öğrencilere maddi destek yapılmalı	8.62	5
Sanayi okul işbirliği yapılmalı	6.89	4
Etkinlikler için araç gereç gönderilmeli	3.44	2
Girdi sağlayacak üretim yapılamıyor	3.44	2
Sponsorlar bulunmalı	1.72	1

Kız Meslek Lisesi öğretmenleri okullarının şu anki ekonomik sorunlarına yönelik çözüm önerilerini; döner sermaye arttırılmalı (%37.93), bütçeden ödenek arttırılmalı (%25.86), okullarda üretim yapılmalı (%12.06), öğrencilere maddi destek yapılmalı (%8.62), sanayi okul işbirliği yapılmalı (%6.89), etkinlikler için araç gereç gönderilmeli (%3.44), girdi sağlayacak üretim yapılmalı (%3.44), sponsorlar bulunmalı (%1.72) şeklinde ifade etmiştir.

2. Alt Problem: Kız Meslek Liselerinin var olan öğretmen niteliği sorunları ve bu sorunların çözümüne yönelik öğretmen görüşleri ve önerileri nelerdir?

Tablo 3: Kız Meslek Liselerinde Şu Anki Öğretmen Niteliği İle İlgili Görüşler

Belirtilen Nitelik Sorunları	%	f
Teknolojiye uyum sağlayamıyoruz	46.96	31
Ekonomik sıkıntı çekiyoruz	15.15	10
Öğretmen eksiği var	10.60	7
Üniversitede teknik eğitim yetersiz	7.57	5
Öğretmenler arası fark var	6.06	4
Fiziksel şartlar kötü	6.06	4
Toplumun ihtiyaçlarına cevap veremiyoruz	4.54	3
Norm kadro sıkıntısı var	3.03	2

Araştırmaya katılan öğretmenlerin %64.70'i şu anki öğretmen niteliği sorunları olduğunu belirtirken, %32.35'i şu anki öğretmenlerin nitelik sorunu yoktur diyerek görüş bildirmişlerdir. Araştırmaya katılan öğretmenlerin %2.94'ü yorum yapmamışlardır. Kız Meslek Lisesi öğretmenleri şu anki öğretmen niteliği sorunlarını; teknolojiye uyum sağlayamamaları (%46.96), ekonomik sıkıntı çekmeleri (%15.15), öğretmen eksiği olması (%10.60), üniversitelerde teknik eğitim yetersizliği (%7.57), öğretmenler arası fark olması (%6.06), fiziksel şartların kötü olması (%6.06), toplumun ihtiyaçlarına cevap verememeleri (%4.54), norm kadro sıkıntısı olması (%3.03) şeklinde ifade etmiştir.

Tablo 4: Kız Meslek Liselerinde Şu Anki Öğretmen Niteliğini Arttırıcı Çözüm Önerileri

Belirtilen Çözüm Önerileri	%	f
Hizmet içi eğitim yapılmalı	42.42	28
Döner sermaye payı arttırılmalı	19.69	13
Sanayi okul işbirliği	15.15	10
Fuar ve gezilere gidilmeli	10.60	7
Üniversiteler geliştirilmeli	7.57	5
Öğretmen atamaları yapılmalı	4.54	3

Kız Meslek Lisesi öğretmenlerinin şu anki öğretmen niteliğini arttırıcı çözüm önerileri; hizmet içi eğitim yapılması (%42.42), döner sermaye payı arttırılması (%19.69), sanayi okul işbirliği (%15.15), fuar ve gezilere gidilmesi (%10.60), üniversitelerin geliştirilmesi (%7.57), öğretmen ataması yapılması (%4.54) şeklindedir.

3. Alt Problem: Kız Meslek Liselerinin var olan öğrenci niteliği sorunları ve bu sorunların çözümüne yönelik öğretmen görüşleri ve önerileri nelerdir?

Tablo 5: Kız Meslek Liselerinde, Şu Anki Öğrenci Niteliği İle İlgili Görüşler

Belirtilen Nitelik Sorunları	%	f
Öğrencilerin başarıları yetersiz	33.33	27
Eğitimden beklentileri olmayan öğrenciler	17.28	14
Bölümlerin içeriğini bilmeden geliyorlar	11.11	9
Lise mezunu olmak için	11.11	9
Programlar yeterli değil	8.64	7
Not ortalamaları düşük	8.64	7
Sorumluluk duyguları zayıf	4.93	4
Erkek öğrenci olmaması	3.70	3
İlköğretim programları yetersiz	1.23	1

Araştırmaya katılan öğretmenlerin %79.41'i şu anda öğrenci niteliğini sorunu olduğunu belirtirken %8.82'si şu anda öğrenci niteliği sorunu yok diyerek görüş bildirmişlerdir. Araştırmaya katılan öğretmenlerin %11.76'sı yorum yapmamıştır.

Kız Meslek Lisesi öğretmenleri şu anki öğrenci niteliği sorunlarını; öğrencilerin başarısının yetersizliği (%33.33), eğitimden beklentileri olmayan öğrenci olması (%17.28), öğrencilerin bölümlerin içeriğini bilmeden gelmesi (%11.11), lise mezunu olmak için gelmesi (%11.11), programların yeterli olmaması (%8.64), not ortalamalarının düşük olması (%8.64), sorumluluk duygularının zayıflığı (%4.93), erkek öğrenci olmaması (%3.70), ilköğretim programlarının yetersizliği (%1.23) şeklinde ifade etmiştir.

Tablo 6: Kız Meslek Liselerinde Şu Anki Öğrenci Niteliği Sorunlarına Çözüm Önerileri

Belirtilen Çözüm Önerileri	%	f
Rehberlikle yöneltme çalışması yapılmalı	37.03	30
Başarılı öğrenciler alınmalı	17.28	14
Mezuniyet sonrası iş imkânı	13.58	11
Sanayinin ihtiyaç duyduğu eleman	12.34	10
Kız Meslek Lisesi yeniden yapılanma olmalı	8.64	7
Sınavla öğrenci alınmalı	4.93	4
Bakanlık sektör ilişkisi arttırılmalı	3.70	3
Yetenek sınavı ile öğrenci alımı	2.46	2

Kız Meslek Lisesi öğretmenlerinin şu anki öğrenci niteliğini arttırıcı çözüm önerileri; rehberlik yöneltme çalışması yapılması (%37.03), başarılı öğrenciler alınması (%17.28), mezuniyet sonrası iş imkânı olması (%13.58), sanayinin ihtiyaç duyduğu eleman olması (%12.34), Kız Meslek Liselerinde yeniden yapılanma olması (%8.64), sınavla öğrenci alınması (%4.93), bakanlık sektör ilişkisinin arttırılması (%3.70), yetenek sınavı ile öğrenci alınması (%2.46) şeklindedir.

4. Alt Problem: Kız Meslek Liselerinin var olan araç gereç ve donanım sorunları ve bu sorunların çözümüne yönelik öğretmen görüşleri ve önerileri nelerdir?

Tablo 7: Kız Meslek Liselerinde Şu Anki Araç Gereç ve Donanım Sorunları İle İlgili Görüşler

Belirtilen Araç, Gereç ve Donanım Sorunları	%	f
Okuldaki araçların teknolojisi geri kalmıştır	30.88	21
Okul sanayi işbirliği yetersiz	19.11	13
Araç gereç ve donanım yetersiz	17.64	12
Öğrenci fazla sınıflar yetersiz	16.17	11
Tamir ve bakım sorunu var	11.76	8
Ailelerin ilgisi az	4.41	3

Araştırmaya katılan öğretmenlerin %66.66'sı şu anda okullarının araç gereç sorunları olduğunu belirtirken %27.45'i şu anda okulların araç gereç sorunları yok diyerek görüş bildirmişlerdir. Araştırmaya katılan öğretmenlerin %5.88'i yorum yapmamıştır. Kız Meslek Lisesi öğretmenleri şu anki araç, gereç ve donanım sorunlarını; okuldaki araçların teknolojisinin geri kalması (%30.88), okul sanayi işbirliği yetersizliği (%19.11), araç gereç ve donanım yetersizliği (%17.64), öğrenci fazlalığı sınıf yetersizliği (%16.17), tamir ve bakım sorunu olması (%11.76), ailelerin ilgisinin olmaması (%4.41) şeklinde ifade etmiştir.

Tablo 8: Kız Meslek Liselerinde Şu Anki Araç Gereç ve Donanım Sorunlarına İle İlgili Çözüm Önerileri

Belirtilen Çözüm Önerileri	%	f
Bütçeden daha fazla ödenek ayrılın	23.52	16
Sanayi okul işbirliği yapılmalı	17.64	12
Üretime ağırlık vermek gerekli	14.70	10
Döner sermaye iyileştirilsin	14.70	10
Makineler yenilenmeli	11.76	8
Sözleşmeli teknisyen alınmalı	8.82	6
Fakir öğrencilere burs verilmeli	5.88	4
Sponsor bulunmalı	2.94	2

Kız Meslek Lisesi öğretmenlerinin şu anki araç gereç ve donanım sorunlarına yönelik çözüm önerileri; bütçeden daha fazla ödenek ayrılması (%23.52), sanayi okul işbirliği yapılması (%17.64), üretime ağırlık verilmesi (%14.70), döner sermayenin iyileştirilmesi (%14.70), makinelerin yenilenmesi (%11.76), sözleşmeli teknisyen alınması (%8.82), fakir öğrencilere burs verilmesi (%5.88), sponsor bulunması (%2.94) şeklinde ifade edilmiştir.

5. Alt Problem: Kız Meslek Liselerinin var olan yükseköğretim sorunları ve bu sorunların çözümüne yönelik öğretmen görüşleri ve önerileri nelerdir?

Tablo 9: Kız Meslek Liselerinde Şu Anki Yükseköğretim Sorunları İle İlgili Görüşler

Belirtilen Yükseköğretim Sorunları	%	f
Yükseköğretimde istedikleri alana gidemiyorlar	40.98	25
Öğrencilerin başarıları yetersiz	22.95	14
Kız Meslek Liselerinde kültür dersi az	16.39	10
Sınavda katsayı sorunu var	13.11	8
Fakülteyi kazanan öğrenci sayısı az	6.55	4

Araştırmaya katılan öğretmenlerin %59.80'i şu anda okullarında yükseköğretim sorunları olduğunu belirtirken %36.27'si şu anda okullarında yükseköğretim sorunları yok diyerek görüş bildirmişlerdir. Araştırmaya katılan öğretmenlerin %3.92'si yorum yapmamıştır. Kız Meslek Lisesi öğretmenlerinin şu anki yükseköğretim sorunları; öğrencilerin yükseköğretimde istedikleri alana gidememesi (%40.98), öğrencilerin

başarılarının yetersiz olması (% 22.95), kültür dersinin az olması (%16.39), sınavda katsayı sorununun olması (%13.11), fakülteyi kazanan öğrenci sayısının az olması (%6.55) şeklinde ifade edilmiştir.

Tablo 10: Kız Meslek Liselerinde Şu Anki Yükseköğretim Sorunları İle İlgili Çözüm Önerileri

Belirtilen Çözüm Önerileri	%	f
Yükseköğretimde Kız Meslek Liseleri ile ilgili bölümler arttırılmalı	26.22	16
Katsayı düzenlemesi kaldırılmalı	22.95	14
Teknik Eğitim Fakültelerinin kalitesi arttırılmalı	14.75	9
Sınavda kendi müfredatlarından soru sorulsun	13.11	8
Kültür dersleri arttırılmalı	11.47	7
Ders programları değişmeli	4.91	3
Yönlendirme yapılmalı	3.27	2
İşsizlik sorunu çözülmeli	1.63	1
Ortaöğretimin kalitesi arttırılmalı	1.63	1

Kız Meslek Lisesi öğretmenlerinin şu anki yükseköğretim sorunlarına yönelik çözüm önerileri; Kız Meslek Lisesi ile ilgili bölümlerin arttırılması (%26.22), katsayı düzenlemesinin kaldırılması (%22.95), Teknik Eğitim Fakültelerinin kalitesinin arttırılması (%14.75), sınavda kendi müfredatlarından soru sorulması (%13.11), kültür derslerinin arttırılması (%11.47), ders programlarının değişmesi (%4.91), yönlendirme yapılması (%3.27), işsizlik sorununun çözülmesi (%1.63), orta öğretimin kalitesinin arttırılması (%1.63) şeklinde ifade edilmiştir.

TARTIŞMA

Genel olarak katılımcılar; okullara ayrılan ödeneklerin yetersiz olduğunu ve ödeneklerin arttırılması gerektiğini belirtmişlerdir. Öğretmenler şu anki ekonomik sorun olarak döner sermayenin yeterli olmadığını, yeniden bir düzenleme yapılarak döner sermaye gelirlerinin arttırılması gerektiğini belirtmişlerdir. Ayrıca bu sorunlara çözüm önerisi olarak bütçeden ayrılan ödeneğin arttırılması gerektiğini söylemişlerdir. Ekonomik sorunlara dair Geçer'in (2001: 68) belirttiğine göre; devlet gözetiminde özel kesimin mesleki ve teknik eğitim geliştirme faaliyetleri teşvik edilmelidir. Kamu ve özel kesimde, örgün mesleki teknik eğitimin finansman yönünden desteklenmesine önem verilmelidir. Tural'a (1987: 118) göre de; eğitim sisteminin yeniden düzenlenmesine ilişkin politikaların uygulamaya dönüştürülmesinde başlıca araç olup, bu ödenekler zamanında ayrılmamış, ayrılan miktarlarda yıllara göre oransal olarak sürekli bir düşüş göstermiştir.

Katılımcıların çoğu şu anda öğretmen niteliği sorunu olduğunu belirtmişlerdir. Şu anki öğretmen niteliği sorunu olarak katılımcılar, hızla ilerleyen teknolojiye uyum sağlanamamasını, öğretmenlerin ekonomik durumlarının yetersiz olması, döner sermayelerinin az olmasını ve sanayi okul işbirliğinin yetersiz olmasını belirtmişlerdir. Çözüm olarak da sanayi okul işbirliğini artırıcı düzenlemelerin yapılması, öğretmenlerin ekonomik gelirlerinin arttırılması için yeni düzenlemeler yapılması, döner sermaye girdilerinin arttırılması, hizmet içi eğitim faaliyetlerinin daha kapsamlı yapılması gerektiğini ifade etmişlerdir. Öğretmen niteliği sorunlarına çözüm yolu olarak Geçer (2001: 68), mesleki teknik eğitimde, okul sanayi işbirliğinin sağlanmasına, eğitim, istihdam ve meslek standartları arasında denge kurulmasına işaret etmektedir.

Öğretmenlerin büyük çoğunluğu şu anda öğrenci niteliği sorunu olduğunu belirtmişlerdir. Şu anki öğrenci niteliği sorununu da Kız Meslek Liselerine başarısı düşük öğrencilerin gelmesine bağlamışlardır. Çözüm olarak da ilköğretim çağında öğrencilere çok iyi rehberlik yapılması gerektiği, öğrencilerin gidecekleri okullara bilinçli olarak gitmeleri gerektiği ifade edilmiştir. Ayrıca meslek liselerine gelen öğrencilerin ekonomik durumlarının

genelde zayıf olduğu bu öğrencilere burs verilmek üzere okulların daha cazip hâle getirilerek başarılı öğrencilerin Kız Meslek Liselerine gelmeleri sağlanmalıdır diyerek ifade etmişlerdir. Argün'e (2003: 175) göre de; meslek liselerini başarılı öğrenciler tercih etmeyip, bu okulları tercih eden öğrencilerin sosyo-ekonomik düzeyleri de orta sınıfın altındadır.

Katılımcılar şu anda araç gereç sorunlarının olduğunu hızla ilerleyen teknolojiye uyum sağlayamadıklarını, sanayinin gerisinde kaldıklarını söylemişlerdir. Çözüm olarak; döner sermayenin artırılması, bütçeden ayrılan ödeneğin artırılması, sanayi okul işbirliğinin yeniden düzenlenmesi, okullarda üretim yapabilecek düzenlemelerin yapılması gerektiğini belirtmişlerdir. Diğer taraftan şu anda öğrencilerin yükseköğretimde kendi alanları dışında bir alana gitmek isterlerse katsayı sorunu ile karşılaşacaklarını bildikleri için okullara gelen öğrencilerin başarılarının düşük olduğu, bu durumda kaliteyi olumsuz etkilediği ve dikey geçiş dışında öğrencilerin yükseköğretime gidemedikleri ifade edilmiştir. Ayrıca Kız Meslek Liselerinin alanlarıyla ilgili bölümlerinin yükseköğretimde ya olmadığı ya da kontenjanlarının yetersiz olduğu ifade edilmiştir.

Katılımcılar çözüm önerilerini yükseköğretimde Kız Meslek Liseleri ile ilgili bölümlerin artırılması, katsayı düzenlemesinin tekrar ele alınarak meslek liselerin dezavantajının ortadan kaldırılması, yükseköğretim sınavında kendi müfredatlarından soru sorulması olarak ifade etmişlerdir. Argün'e (2003: 177) göre bu yapısal düzenlemeler için öğrenciler tarafından talep gören bölüm ve alanların sayıları artırılmalı, bu bölüm ve alanların açılabilmesi için yetersiz olan öğretmen, fiziki mekan, donanım eksiklikleri bakanlıkla işbirliği yapılarak giderilmeli bu konudaki bürokratik engeller kaldırılmalıdır.

Öğretmenler; öğrencilerin kendilerini liseden sonra nitelikli ara eleman olarak değil yükseköğretime hazırladıklarını, sınavlarda başarılı olamayınca da yükseköğretimin önünde yığılmalar olduğunu, bununda öğrenciler, veliler ve okul yönetimlerini zora soktuğunu belirtmişlerdir. Ayrıca görüşme yapılan öğretmenler Kız Meslek Lisesi programlarının yenilenmesi gerekliliğini ifade etmişlerdir. İslamoğlu'na (1997: 77) göre; bu programların çağın gerekleri ve ülkenin ihtiyaçları doğrultusunda hazırlanması ve geliştirilmesi de önemli bir konuyu oluşturmaktadır. Ayrıca mesleki eğitim programlarının istihdama yönelik hazırlanması mesleki eğitime ayrılan kaynakların boşa gitme riskini ortadan kaldıracaktır. Ülkemizde üzerinde durulması gereken önemli bir konuda meslek standartları ile uluslar arası düzeyde geçerli olan belgelendirme sisteminin oluşturulmasıdır.

SONUÇLAR

1. Öğretmenlerin %56.86'sı şu anda ekonomik sorun olduğunu belirtmişlerdir.
2. Öğretmenler çoğunlukla şu anda ekonomik sorun olarak okullardaki döner sermayenin yeterli olmadığını belirtmişlerdir.
3. Öğretmenler genel olarak şu anki ekonomik sorunlara çözüm önerisi olarak döner sermayenin ve bütçeden ayrılan ödeneğin artırılmasını istemişlerdir.
4. Katılımcılar büyük oranda şu anki öğretmen niteliği sorunu olarak teknolojinin hızlı ilerlemesini ifade etmişlerdir.
5. Öğretmenlerin büyük bir kısmı şu anki öğretmen niteliğini arttırmak için hizmet içi eğitim yapılmasını, okullardaki döner sermaye payının artırılmasını ve sanayi okul işbirliğinin kurulmasını ifade etmişlerdir. Katılımcıların bir kısmı da şu anki öğretmen niteliğini etkileyen sorunlardan biri olarak, ekonomik sıkıntı çekmelerine bağlamışlardır.

6. Şu anki öğrenci niteliği sorunları ile ilgili öğretmenlerin büyük bir kısmı başarısı düşük öğrenciler ve eğitimden beklentisi olmayan öğrenciler olmasına bağlamışlardır.
7. Rehberlikle yöneltme çalışması yapılması, başarılı öğrencilerin Kız Meslek Lisesine alınması, mezuniyet sonrası iş imkanlarının artırılması, sanayinin ihtiyaç duyduğu elemanların yetiştirilmesi öğretmenlerin büyük çoğunluğu tarafından şu anki öğrenci niteliğini artırıcı çözüm yolları olarak ifade edilmiştir.
8. Öğretmenlerin %66.66'sı şu anda araç gereç sorunu olduğunu belirtmişlerdir. En önemli sorunlar olarak ise araçların sayı ve teknolojik olarak yetersizliği, okul sanayi işbirliğini yeterince kurulamamasını göstermişlerdir.
9. Şu anki araç gereç ve donanım sorununa yönelik bulunan çözüm yolları; döner sermaye ve bütçeden ödenen payın artırılması, sanayi okul işbirliği ve üretime daha fazla önem verilmesi, kaliteli makine alımı ve öğrencilere maddi destek verilmesi öncelikli olarak belirtilmiştir.
10. Öğretmenler öğrencilerin istedikleri yükseköğretim programına gidememeleri ve başarılarındaki yetersizlik şu anki en önemli yükseköğretim sorunları olarak ifade etmişlerdir.
11. Öğretmenler tarafından şu anki yükseköğretim sorunlarına çözüm önerileri olarak; yükseköğretimde Kız Meslek Lisesi ile ilgili bölümler artırılmalı, katsayı düzenlemesi kaldırılmalı, Teknik Eğitim Fakültelerinin sayısı artırılmalı ve sınavda kendi müfredatlarından soru sorulmaması en önemli sorunlar olarak belirtilmiştir.

ÖNERİLER

1. Kız Meslek Liselerine ayrılan bütçe payı tekrar gözden geçirilerek düzenleme yapılabilir.
2. Kız Meslek Liselerinde öğretmen ve öğrenci motivasyonunu artırmak için döner sermaye paylarının artırılması ile ilgili düzenlemeler yapılabilir.
3. Kız Meslek Liselerinde okumak isteyen fakat maddi imkânları yetersiz olan kız çocuklarının okula gelmelerini sağlayacak düzenlemeler yapılabilir.
4. Öğretmenler arası nitelik farklılıklarını azaltmak veya ortadan kaldırmak için standart hizmet içi eğitim programı düzenlenebilir.
5. Kız Meslek Liselerindeki atıl kalan atölyelerin araç-gereç ve donanım bakımından çağın gereklerine uygun iş piyasası ile rekabet edebilecek düzeyde düzenlenmesini sağlayacak yeterlilikte bütçeden ödenek ayrılması için çalışmalar yapılabilir.
6. Kız Meslek Liseleri ile sanayi işbirliğini sağlayacak bürokratik engellerin aşılmasını kolaylaştırıcı düzenlemeler yapılabilir.
7. Okulların kendi bölümleri ve branşları ile ilgili alanlarda hem kamuya hem de özel sektöre üretim yapmaları sağlanabilir.
8. Kız Meslek Lisesindeki öğretmenlerin maddi imkânlarının iyileştirmesi için gerekli çalışmalar yapılmalıdır.
9. Kız Meslek Liseleri öğrencilerinin yükseköğretimde kendi alanları ile ilgili branşlara istedikleri takdirde gidebilmelerini sağlayacak düzenlemeler yapılabilir.
10. Kız Meslek Liseleri ile ilgili ilke ve politikalar belirlenirken hedefler iyi belirlenmeli ve bu hedeflere ulaşmak için gereken çalışmaların değerlendirilmesi yapılmalıdır.

11. Kız Meslek Lisesi mezunlarının istihdamı ile ilgili özel sektörde kendi branşlarına hitap eden alanlarda zorunlu istihdam sağlayıcı düzenlemeler yapılabilir.

NOT: Bu çalışma Mehmet Küçük tarafından yapılan “Kız Meslek Liselerinde Yaşanan Sorunlara İlişkin Yönetici ve Öğretmen Görüşleri (Ankara İli Örneği)” adlı Yüksek Lisans tezinden yararlanılarak hazırlanmıştır.

KAYNAKLAR

- Akyüz, Y. (2006). Türk Eğitim Tarihi, Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Alkan, C. D., Hıfzı, S. (1996). Mesleki ve Teknik Eğitimin Esasları, Ankara: Gazi Büro Kitabevi.
- Argün, H. (2003). “Planlı Kalkınma Döneminde (1963-2002) Mesleki ve Teknik Eğitim (Gelişmeler, Uygulamalar ve Sorunlar)”. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi.
- Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi.
- Başgöz, İ. (1995). Türkiye'nin Eğitim Çıkmazı ve Atatürk, Ankara: Başbakanlık Basımevi.
- Doğan, H. (1981). “Atatürk ve Mesleki-Teknik Eğitim”, Atatürk İlkeleri Işığında Türk Eğitim Sistemi Bilimsel Toplantısı (18-20 Kasım 1981).
- Ekonomi Forumu. (1997). Türkiye’de Mesleki ve Teknik Eğitim, İstanbul.
- Geçer, A. (2001). “Türkiye’de Orta Öğretim Düzeyindeki Mesleki Teknik Eğitim Mezunlarının İstihdamı ve Verimliliği”. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Anadolu Üniversitesi.
- Geray, H. (2004). Toplumsal Araştırmalarda Nicel ve Nitel Yöntemlere Giriş, Ankara: Siyasal Kitabevi.
- İslamoğlu, H. (1997). “Türkiye’de Mesleki Eğitimin Yeniden Yapılanması”. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Anadolu Üniversitesi.
- Kuş, E. (2007). Nitel-Nicel Araştırma Teknikleri, Ankara: Anı Yayıncılık.
- Sakaoğlu, N. (1992). Cumhuriyet Dönemi Eğitim Tarihi, İstanbul: İletişim Yayınları.
- Tuna, O. (1973). Türkiye’de Mesleki ve Teknik Eğitim, Ankara: Ayyıldız Matbaası.
- Tural, N. (1987). “Planlı Dönemde Temel Eğitim ve Ortaöğretim Yeniden Düzenlenmesi ile İlgili Politikalar ve Uygulamalar”. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi.
- URL-1, www. <http://ktogm.meb.gov.tr/tarihce.asp>, 26.03.2008.
- Yazıcı, M. (1973). Tanzimat’tan Bu Yana Milli Eğitim Bakanları Başbakanlar ve Atatürk (1839-1973), Ankara: Emel Matbaacılık.